

**Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției
Secția de urmărire penală și criminalistică**

DOMNULUI PROCUROR ȘEF,

Subscrisa ASOCIAȚIA GRUPUL DE INVESTIGAȚII POLITICE, cu sediul în str.

reprezentată de Mugur Cristian Ciuvică, în calitate de președinte, formulez prezenta

**PLÂNGERE PENALĂ,
ÎMPOTRIVA NUMITULUI BĂSESCU TRAIAN SUB ASPECTUL
SĂVÂRSIRII INFRACTIUNII DE FALS ÎN DECLARATII PREV. ȘI PED.
DE ART. 326 COD PENAL, ÎNȘELĂCIUNE PREV. ȘI PED. DE ART. 244 ȘI
ABUZ ÎN SERVICIU PREV. ȘI PED. DE ART. 297 COD PENAL**

În fapt,

Numitul Bănescu Traian a fost ales președinte al României în cadrul a două mandate, candidând în acest sens la alegerile din anii 2004 și 2009.

Conform Legii 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, candidații sunt obligați să dea o declarație privind colaborarea cu fosta securitate, declarație care reprezintă o condiție necesară participării la alegeri.

Astfel, conform disp. ”art. 27 - *Declarațiile pe propria răspundere ale candidaților în sensul că au avut sau nu calitatea de lucrători ai Securității sau de colaboratori ai acesteia sunt înaintate, în termen de 24 de ore de la depunere, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.*

Art. 29 - *Biroul Electoral Central verifică îndeplinirea condițiilor de fond și de formă prevăzute de prezenta lege pentru candidaturi, înregistrează candidaturile*

care îndeplinesc aceste condiții și respinge înregistrarea candidaturilor care nu îndeplinesc condițiile legale...”

De asemenea, prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 indică la art. 3, următoarele: *”Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: Președintele României;deputat sau senator în Parlamentul României, membru în Parlamentul European...”*

La data de 20.10.2009, cu ocazia depunerii candidaturii pentru un al doilea mandat de președinte, numitul Băsescu Traian a dat o Declarație pe proprie răspundere indicând că: *”cunoscând prevederile art. 292 Codul Penal cu privire la falsul în declarații, după luare la cunoștință a conținutului OUG 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, declar prin prezenta, pe proprie răspundere că nu am fost lucrător sau colaborator al acesteia, în sensul art. 2 lit. a)-c) din ordonanța de urgență...”* (pe care o depunem alăturat în copie).

O declarație similară, a fost dată de Băsescu Traian de data aceasta în 27.03.2019 cu ocazia depunerii candidaturii pentru alegerile din Parlamentul European (pe care o depunem alăturat în copie).

Curtea de Apel București prin Sentința nr. 471 emisă în Dosarul nr. 3160/2/2019 a constatat în temeiul disp. art. 11 rap. la art. 2 lit. b) din OUG 24/2008, calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului Băsescu Traian.

În esență instanța a reținut că : *„Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 29.05.2019, dosar nr. 3160/2/2019, reclamantul CNSAS a solicitat să se constate calitatea de colaborator al securității în ceea ce îl privește pe pârât...”*

Analizând informațiile furnizate de către pârât, apreciază că acestea vizează îngădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind

Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, se impune constatarea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, analizând relevanța în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în nota de constatare.

În opinia Curții, documentul esențial în constatarea calității de colaborator a pârâtului în sensul art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, aprobată, cu modificările și completările ulterioare, este nota informativă (...), datată 05.05.29175, redactată și semnată olograf de pârât cu numele conspirativ primită de lt. Col. TG, ofițer de contrainformații militare prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu intenția numitului D.C., coleg de facultate, de a rămâne în străinătate.

...Curtea constată că reclamantul a configurat în convergență cu legea argumentele pentru care consideră, pe de o parte, că, prin informațiile din nota informativă în discuție, pârâtul a denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, iar pe de altă parte, că furnizarea informațiilor a vizat îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. În acest context, pentru coerența expunerii motivelor, Curtea va examina aici, împreună, condițiile a doua și a treia cerute de lege pentru constatarea calității de colaborator al Securității..

Într-adevăr, este de notorietate faptul că intenția unei persoane de a rămâne în străinătate sau de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie.

În cauză, pentru conturarea intenției numitului D.C. de a rămâne în străinătate, Curtea observă că pârâtul ..., mai mult decât să prezinte faptele, le-a interpretat afirmând că „ am înțeles că D.C ar fi dispus, în cazul în care ar reuși să cunoască în străinătate o fată cu avere, să rămână acolo”.

...Cu alte cuvinte, nu există niciun element obiectiv în cuprinsul notei informative care să sugereze măcar (nicidecum să conducă la concluzia certă) că relatarea pârâtului cu privire la intenția numitului D.C. de a rămâne în străinătate se circumscrie strict infracțiunii prevăzute de art. 111 din Decretul nr. 443 din 1972, privind navigația civilă. Dimpotrivă, contextul evidențiat de celelalte mențiuni și

maniera de formulare permit, în baza regulilor de interpretare logică, să se concluzioneze că informația furnizată de pârât se referă la orice mod de a rămâne în străinătate, chiar și atunci când părăsirea țării, sau, după caz, a navei s-a făcut în mod legal.

Pentru toate aceste considerente, Curtea înlătură apărările formulate de pârât sub aspectele examinate.

În acest context, Curtea precizează și faptul că, întrucât pentru constatarea calității de colaborator al Securității nu este necesar să existe o multitudine de furnizări de informații către Securitate, fiind suficientă și o singură notă informativă, iar anterior s-a demonstrat că datele și informațiile din nota informativă (...) îndeplinesc cerințele prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, această notă informativă este suficientă, prin ea însăși, pentru constatarea calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

...În final, Curtea mai precizează că, referitor la cea de-a treia condiție, aceasta este evident realizată, deoarece, în raport de cele expuse anterior, nu se poate considera că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatările făcute în scris nu rămâneau fără urmări.

Totodată, pârâtul nu putea să știe în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea cunoștea în tot sau în mod substanțial, situația denunțată, rezultând că pârâtul nu a menajat interesele persoanelor denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celor denunțați.

În consecință, nesocotind interesele celor denunțați, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința acestora, atâta timp cât a acceptat că persoanele denunțate puteau să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțurilor sale.

Cu alte cuvinte, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în relatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare, cu încălcarea dreptului la viață privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la liberă circulație (prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice), și, prin urmare, a vizat această consecință.

De altfel, în cazul de față, condiția vizării este depășită, aflându-ne în prezența unei îngădiri efective a drepturilor cetățenești, având în vedere măsurile dispuse pe marginea

Pe cale de consecință, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b) din OUG 24/2008, astfel încât va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului...”

Din cele expuse mai sus rezultă cu putere că hotărârea instanței de contencios administrativ nu este constitutivă de drepturi, de natură a crea o situație juridică de la momentul rămânerii definitive, ci constată o situație juridică existentă deja, numitul Băsescu Traian având la momentul întocmirii notelor informative de către organele de securitate reprezentarea faptului că este colaborator al acesteia.

Deosebit de acest aspect esențial reținerii intenției cu care a acționat sus-numitul, trebuie indicat că acesta a încălcat cu intenție în cadrul posibilei rezoluțiunii infracționale, mai multe norme imperative fundamentale.

Constituția României stabilește un set de norme fundamentale privitoare la funcția supremă în statul român, aceea de președinte.

Astfel, acesta este direct responsabil de **buna funcționare a autorităților publice**, iar prin depunerea unui jurământ se obligă să respect Constituția și legile țării, să apere democrația, **drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor**

În acest sens, ARTICOLUL 80: ”(2) *Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice...*”

ARTICOLUL 82: ” *Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, următorul jurământ: "Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!"*

Or, așa cum se observă alegerea unei persoane în funcția de președinte al României, reprezintă un act de asumare a unor obligații ce sunt dincolo de ce își asumă un cetățean obișnuit, fiind obligații de înaltă responsabilitate pentru întreaga societate, de imagine ce se proiectează în afara țării și determină ca prin reprezentantul său respectul cuvenit României iar pe plan intern un exemplu de moralitate și corectitudine pentru toți cetățenii României.

Din aceste considerente rezultă că declararea necorespunzătoare a adevărului cu privire la colaborarea cu fosta Securitate reprezintă un Fals în declarații cu consecințe juridice deosebit de grave, ce reprezintă și tot atâtea infracțiuni de sine stătătoare.

Această constatare rezultă din importanța socială a funcției și rolul asumat de a pune deasupra oricăror interese particulare (*ceea ce ar fi fost de înțeles până la un anumit punct unui cetățean obișnuit*) interesele României, a cetățenilor săi și așa cum s-a obligat prin jurământ să respecte Constituția și legile țării, să apere democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Declararea necorespunzătoare a adevărului în legătură cu privire la colaborarea cu fost Securitate a determinat o afectare profundă a **funcționării a autorităților publice** (*Camerei Deputaților și a Senatului care validează alegerile și în fața căruia se depune jurământul, Biroul Electoral Central care validează candidatura și rezultatul voturilor*) prin inducerea unui sentiment de neîncredere în autoritatea instituțiilor statului și faptul că acestea pot sub aparenta de legalitate indusă de "sperjur" să valideze suprema funcție în stat.

De asemenea, declararea necorespunzătoare a adevărului în legătură cu privire la colaborarea cu fost Securitate a încălcat ab initio obligația să **respecte Constituția și legile țării, afectând grav și iremediabil democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor prin inducerea acestora în eroare cu privire la condițiile de eligibilitate ale candidatului.**

Se poate reține că fapta înaltului funcționar public, care în exercitarea atribuțiilor sale (*încă de la depunerea declarațiilor și ulterior de la depunerea jurământului*) prin ascunderea adevărului, nu a îndeplinit obligația de a respecta legile țării (*de a nu declara mincinos*), obligație ce subzista oricărui cetățean și atât mai mult pe durata mandatului de președinte, funcționând și reprezentând România, în condițiile în care cunoștea că a colaborat cu fosta Securitate și astfel a determinat o vătămare gravă a funcționării și credibilității

unor instituții fundamentale ale statului și totodată o vătămare gravă a drepturilor fundamentale ale cetățenilor, de a alege în deplină cunoștință asupra candidaților.

Aceste fapte trebuie raportate la modalitatea de comitere cu premeditare, respectiv cunoscând că a colaborat cu Securitatea a indus în eroare electoratul susținând în campania electorală că nu a colaborat și nu a făcut politică politică, a întocmit declarațiile privind colaborarea cu fosta securitate, fapte ale căror efecte au fost continuate pe întregul mandat și se continuă și în prezent ca urmare a dobândirii mandatului de parlamentar în cadrul Parlamentului European.

De asemenea, sus-numitul a indus în eroare electoratul, respectiv persoanele cu drept de vot, participante la alegerile indicate, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase (*necolaborarea cu fosta securitate și politică politică*) în scopul obținerii prin fraudă și sperjur a funcției de președinte.

În esență, declararea necorespunzătoare a adevărului în legătură cu privire la colaborarea cu fosta Securitate, a afectat în mod profund funcționarea autorităților publice, a încălcat obligația de respectare a Constituția și legilor țării, a indus în eroare cetățenii cu drept de vot cu privire la condițiile de eligibilitate ale candidatului, afectând grav și iremediabil democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale acestora și astfel pot întrunii elementele constitutive ale unor posibile fapte penale după cum urmează:

- Fals în declarații prev. și ped. de art. 326 C.pen;
- Abuz în serviciu prev. și ped. de art. 297 C.pen;
- Înșelăciune prev. și ped. de art. 244 C.pen;

Toate aceste fapte fiind continuitate începând din anul 2004 până în prezent, fiind aplicabile disp. art. 35 C.pen., dar și în concurs real prev. de art. 38 C.pen.

Înțelegem să facem dovada celor sesizate cu proba cu înscrisuri și martori

În drept,

Ne întemeiem prezenta plângere pe disp. art. 289 C.pr.pen.

Data

semnătura,

**DOMNULUI PROCUROR ȘEF AL SECȚIEI DE URMĂRIRE
PENALĂ ȘI DE CRIMINALISTICĂ DIN CADRUL PARCHETULUI
DE PE LÂNGĂ ÎNALȚA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**